

عنوان مقاله:

رابطه ی بین حملساله و تابآوری با میزان رفتارهای پرخطر در بین دانش آموزان دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی مدرسه و آموزشگاه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سمانه بهزادپور - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی

زهره سادات مطهری - دانشجوی کارشناسی ارشد خانواده درمانی، دانشگاه علم و فرهنگ

پگاه گودرزی - دانشجوی کارشناسی ارشد خانواده درمانی، دانشگاه علم و فرهنگ

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه ی بین حملساله و تابآوری با میزان رفتارهای پرخطر است. روش تحقیقاز نوع عل ی مقایسه ای و همبستگی بود. جامعه ی آماری دانش آموزان دختر دبیرستانی دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین در منطقه ۹ آموزش و پرورش شهر تهران بود. نمونه ی مورد مطالعه ۳۵ دانش آموز دارای پیشرفت تحصیلی بالا و ۳۵ دانش آموز دارای پیشرفت تحصیلی پایین بود که به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند. از مقیاس تاب آوری کونور و دیویدسون، مقیاس سنجش رفتارهای پرخطر و پرسش نامه شیوه حملساله کسیدی و لانگ برای جمعآوری داده ها استفاده شد. نتایج تحلیل واریانس چند متغیره نشان داد بین دو گروه درمتغیرهای تابآوری، حملساله و رفتارهای پرخطر تفاوت وجود دارد. بهطوری که میانگین نمرات دانش آموزان دارای پیشرفت بالا در مقیاس تاب آوری و سبک خلاقیت حل مساله و میانگین نمرات دانش آموزان دارای پیشرفت پایین در سبک های درماندگی، کنترل و اجتناب از حل مساله و همچنین در مقیاس رفتارهای پرخطر بیشتر است. نتایج حاصل از ضریب همبستگی نیز نشان داد که بین رفتارهای پرخطر و تابآوری در هر دو گروه رابطه منفی وجود دارد. همچنین بین سبک های درماندگی، کنترل و اجتناب از حل مساله در گروه دارای پیشرفت پایین و کنترل و اجتناب از حل مساله در گروه دارای پیشرفت بالا با رفتارهای پرخطر رابطه ی مثبت دیده شد. این یافته ها می تواند در مورد آموزش و ارائه خدمات مشاوره ای دانش آموزان مفید باشد.

کلمات کلیدی:

تابآوری، رفتارهای پرخطر، انگیزه ی پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440763>

